

Η διεθνής κοινή γνώμη για την εθνική μας επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 (Αρχιμανδρίτης Παύλος Δημητρακόπουλος, Θεολόγος -Συγγραφέας Πρ. Ιερού Ναού Τιμίου Σταυρού Πειραιώς)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Η σημερινή ημέρα, αγαπητοί μου αδελφοί, της 28ης Οκτωβρίου, είναι για μας τους Έλληνες ημέρα εθνικής χαράς και ευγνωμοσύνης προς την Υπεραγία Θεοτόκο. Ημέρα χαράς, διότι με την βοήθεια και σκέπη της Υπερμάχου Στραγήτου, της κυρίας Θεοτόκου, η μικρή Ελλάδα νίκησε τοτότε πανίσχυρο κράτος της φασιστικής Ιταλίας. Για τον λόγο αυτό η Εκκλησία της Ελλάδος μετέθεσε την εορτή της Αγίας Σκέπης από την 1η Οκτωβρίου που ήταν πριν, στην 28η Οκτωβρίου.

Οι Έλληνες φαντάροι μας, καθώς πολεμούσαν στο μέτωπο, πάνω στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου, έβλεπαν την Παναγία μας, (όπως οι ίδιοι μαρτυρούν και ομολογούν), να τους σκεπάζει, να τους εμψυχώνει και να τους προστατεύει από τον εχθρό. Δεν χωράει αμφιβολία, ότι η ένδοξη νίκη των Ελλήνων το 40 αποτελεί ένα θαύμα της Παναγίας. Στα κρίσιμα εκείνα χρόνια του πολέμου οι Έλληνες,

άνδρες και γυναίκες, εμπιστεύθηκαν τον αγώνα τους στα χέρια της. Δεν είχαν στη διάθεσή τους τα σύγχρονα πολεμικά όπλα, που διέθεταν οι Ιταλοί. Είχαν όμως ως ισχυρό εφόδιο μέσα στην καρδιά τους τη θερμή πίστη προς τον Χριστό και την Παναγία. Καθημερινά γέμιζαν οι ναοί της Ελλάδος και έψαλλαν οι πιστοί την Παράκληση της Παναγίας και ζητούσαν να υπερασπιστεί το δίκαιό τους. Χάρη στη Σκέπη της Παναγίας μας οι στρατιώτες έπαιρναν θάρρος, περιφρονούσαν τη λογική των αριθμών και αντιστέκονταν στις σιδερόφρακτες στρατιές του άξονα με τέτοιο ηρωισμό, που όλοι οι λαοί τους θαύμαζαν.

Οι ίδιοι οι φαντάροι που πολέμησαν στο μέτωπο μαρτυρούν και ομολογούν τις θαυμαστές επεμβάσεις της Παναγίας. Από κάποιον διάλογο ενός συντάκτου του περιοδικού «ΖΩΗ» της εποχής εκείνης, που δημοσιεύτηκε την 1η Φεβρουαρίου 1941, με τραυματίες πολέμου στο θάλαμο ενός Νοσοκομείου, μαθαίνουμε τα εξής: Ένας τραυματίας φαντάρος δήλωσε: «Εκεί πάνω, κύριε, έχουμε γίνει άλλοι άνθρωποι. Να το ξέρετε. Να το λέτε παντού. Είμαστε τα παιδιά της Παναγίας. Η Μεγαλόχαρη είναι μάνα και προστάτιδά μας». Ένας άλλος νεαρός τραυματίας είπε: «Εγώ δεν ήμουν θρήσκος. Δεν πίστευα σε θαύματα. Η γριά μάνα μου θυμιάτιζε τα βραδάκια το εικόνισμα της Παναγίας κι εγώ μέσα μου την κορόϊδευα. Αλλά τώρα, αν μου τα πει άλλος αυτά, θα τον θεωρήσω εχθρό μου. Σας μιλάω ίσια. Αυτά που είδα εκεί πάνω στην Αλβανία, δεν είναι ένα θαύμα, είναι χίλια θαύματα. Κάθε ύψωμα που παίρνουμε, είναι ένα θαύμα. Κάθε μάχη, κάθε εξόρμηση δική μας, ένα

θαύμα. Κάθε μέρα πολέμου που περνά, ένα μεγάλο θαύμα. Ο Θεός είναι μαζί μας...».

Οι ελληνίδες μητέρες της εποχής εκείνης, αληθινές μπουμπουλίνες, με ηρωϊκό φρόνημα και καύχηση μιλούσαν για τους συζύγους και τα παιδιά τους, που πήγαν στο μέτωπο να πολεμήσουν. Έλεγε μια από αυτές: «Έχασα τον σύζυγό μου. Ευλογητός ο Θεός. Ο μεγαλύτερος γιος μου σκοτώθηκε με το όπλο στο χέρι. Ευλογητός ο Θεός! Ο δεύτερος γιος μου, δεκατετραετής την ηλικία, μάχεται μαζί με τους Έλληνες και πιθανώς να βρει ένδοξο θάνατο. Ευλογητός ο Θεός! Υπό την σκιά του Σταυρού θα χυθεί επίσης το αίμα μου. Ευλογητός ο Θεός! Αλλά θα νικήσουμε, ή θα παύσουμε να ζούμε. Θα έχουμε όμως την παρηγοριά, ότι δεν αφήσαμε πίσω μας δούλους Έλληνες. Στην τότε εφημερίδα «Πρωΐα», δημοσιεύτηκε μια επιστολή, μάνας χήρας από τα Μέγαρα, που μόλις είχε λάβει τον πολεμικό σταυρό ανδρείας του σκοτωμένου γιού της. Έγραφε η νέα Μπουμπουλίνα: «Ο Δημητρός μου, ο μοναχογιός μου, προστάτης των τριών κοριτσιών μου, έπεσε υπέρ Πίστewς και Πατρίδος. Χαλάλι της πατρίδος ο Δημητρός μου. Ας ήταν να πέθαινα κι εγώ πολεμώντας μαζί του. Ζήτω η Ελλάς».

Μεγάλοι ηγέτες της εποχής εκείνης επεσήμαναν, αναγνώρισαν και διεκήρυξαν τον σπάνιο ηρωϊσμό των στρατιωτών μας στην εποποιία του 40: Ο αιμοσταγής δικτάτορας Αδόλφος Χίτλερ εδήλωσε: «Χάριν της ιστορικής αλήθειας πρέπει να επιβεβαιώσω, ότι μόνον οι Έλληνες, απ' όλους τους αντιπάλους, που μας αντιμετώπισαν πολέμησαν με το μεγαλύτερο θάρρος και περισσότερο αφήφησαν τον θάνατο». Ο τότε πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας Ουΐστον Τσώρτσιλ ομολόγησε: «Η λέξη ηρωϊσμός φοβάμαι ότι δεν αποδίδει στο ελάχιστο τις πράξεις αυτοθυσίας των Ελλήνων, οι οποίες ήταν ο καθοριστικός παράγοντας για την νικηφόρα έκβαση της κοινής προσπάθειας των εθνών κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου για την ανθρωπινή ελευθερία και την αξιοπρέπεια. Εάν δεν ήταν η ανδρεία των Ελλήνων και το θάρρος τους, η έκβαση του Β' Παγκοσμίου Πολέμου θα ήταν ακαθόριστη. Μέχρι τώρα συνηθίζαμε να λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε ότι οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες». Ο τότε σοβιετικός ηγέτης Ιωσήφ Στάλιν πρόσθεσε: «Όταν νικήσουμε θα μπούμε στην Βουλγαρία ως τιμωροί, στην Γιουγκοσλαβία ως ελευθερωτές και στην Ελλάδα ως προσκυνητές...». Ο τότε Ρώσος στρατηγός Ζούκοφ ομολόγησε: «Εάν οι Ρώσοι κατόρθωσαν να προβάλλουν αντίσταση στην είσοδο της Μόσχας, για να σταματήσουν και να αποτρέψουν τον γερμανικό χείμαρρο, το οφείλουν στους Έλληνες, οι οποίοι καθυστέρησαν τις γερμανικές μεραρχίες την ώρα που θα μπορούσαν να μας κάνουν να γονατίσουμε». Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός της Μόσχας μετέδιδε: «Πολεμήσατε άοπλοι εναντίον πανόπλων και νικήσατε. Μικροί εναντίον μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν ήταν δυνατόν να γίνει αλλιώς, διότι είστε Έλληνες. Κερδίσαμε χρόνο για να αμυνθούμε. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας

ευγνωμονούμε». Ο Γάλλος στρατηγός και πολιτικός Σαρλ Ντε Γκώλ διεκήρυξε: «Είμαι ανίκανος να δώσω το κατάλληλο εύρος της ευγνωμοσύνης που αισθάνομαι για την ηρωϊκή αντίσταση του λαού και των ηγετών της Ελλάδος». Το αμερικανικό Κογκρέσο στις 3 Απριλίου του 1941 διεκήρυξε: «Η γενναία θυσία του λαού, αυτού του μικρού σχετικά κράτους, για το δικαίωμα να ζούμε χωρίς επεμβάσεις από δικτατορικά καθεστώτα, προκαλεί τον σεβασμό και τον θαυμασμό όλων των εθνών, που αγαπούν την ελευθερία».

Αλλά και σήμερα, αδελφοί μου, πρέπει να προστρέξουμε στη Σκέπη της Παναγίας μας, με προσευχές και δάκρυα, για να σωθεί η αγαπημένη μας πατρίδα. Οι σημερινοί επίδοξοι κατακτητές μας, οι σκοτεινές δυνάμεις της Νέας Τάξεως Πραγμάτων, που προωθούν τα διεθνή Σιωνιστικά κέντρα της Νέας Εποχής, που κρατούν στα χέρια τους το διεθνές κεφάλαιο, δεν ήλθαν με όπλα, με άρματα και με αεροπλάνα, για να μας υποδουλώσουν και να πάρουν τη γη μας. Σήμερα οι εισβολείς χρησιμοποιούν άλλα μέσα, για να κατακτήσουν τα εδάφη μας. Χρησιμοποιούν τον οικονομικό αποκλεισμό, δημιουργούν υπέρογκα χρέη, προσπαθούν να διαλύσουν την παιδεία μας, να ξηλώσουν το ιερό θεσμό της οικογενείας, να γκρεμίσουν τα ιερά και τα όσια, τα ήθη και τα έθιμα, τις παραδόσεις μας. Παράλληλα έχουν εξαπολύσει, φανερά πλέον και απροκάλυπτα, έναν ανελέητο διωγμό εναντίον της Εκκλησίας. Προσπαθούν με κάθε τρόπο, να αντιστρατευτούν στο έργο της, να προβάλλουν ποικίλα εμπόδια, να περιθωριοποιήσουν τον πνευματικό και κοινωνικό της ρόλο. Με μία σωρεία αντιχριστιανικών και αντεθνικών νόμων, επιδιώκουν να αποχριστιανοποιήσουν το λαό μας και να αλλοιώσουν την εθνική μας ιστορία, προβάλλοντας στα κανάλια νέο τρόπο ζωής χωρίς Χριστό και Ελλάδα.

Ωστόσο για το κατόντημα αυτό, στο οποίο φθάσαμε, έχουμε και εμείς μεγάλο μερίδιο ευθύνης. Οι ρίζες του κακού βρίσκονται στην απομάκρυνσή μας από τον Θεό και την Εκκλησία. Στο ότι περιφρονήσαμε τις αιώνιες αρχές και αξίες της ελληνορθόδοξης παράδοσής μας, που συγκροτούν και συνέχουν όλο το οικοδόμημα του εθνικού και κοινωνικού μας βίου, ενώ παράλληλα ανυψώσαμε ως υπέρτατες αξίες στη ζωή μας το χρήμα και τις ηδονές.

Όμως, παρά την τραγικότητα της καταστάσεως, δεν πρέπει να απελπιστούμε. Καιρός να ανανήψουμε έστω και τώρα, την ενδεκάτη ώρα, χωρίς αναβολή. Ο λόγος του αποστόλου Παύλου «ώρα ημάς ήδη εξ' ύπνου εγερθήναι» (Ρωμ.13,11) είναι ιδιαίτερα επίκαιρος στην παρούσα περίσταση. Καιρός να μετανοήσουμε. Να ομολογήσουμε με συντριβή την αποστασία μας και να κάνουμε στροφή 180 μοιρών. Καιρός να επιστρέψουμε όπως ο άσωτος υιός της παραβολής στον Κύριο, να επιστρέψουμε στη ζωή της Εκκλησίας, και ως πρόσωπα και ως Έθνος. Με εκτενείς δεήσεις και προσευχές, με αγρυπνίες και λιτανείες. Να παραδεχθούμε τα λάθη μας και να αρχίσουμε την διόρθωση. Να αναλάβουμε ο καθένας τις ευθύνες του. Να επαναξιολογήσουμε και να εγκολπωθούμε τον πνευματικό και εθνικό μας πλούτο, την πνευματική μας κληρονομιά. Να εμπνευσθούμε από την ένδοξη εθνική μας ιστορία, από τα ηρωϊκά κατορθώματα των προγόνων μας. Να κλείσουμε τα αυτιά μας στην στοχευμένη εθνομηδενιστική ιδεολογία της Νέας Εποχής, που προβάλλεται από τα ΜΜΕ. Και τέλος καλούμαστε, να παρακαλέσουμε εκτενώς τον Κύριο, να αναδείξει ικανούς ηγέτες, πολιτικούς και εκκλησιαστικούς με πίστη και

αγάπη προς την Εκκλησία, με νουν Χριστού, ανθρώπους της αρετής, αληθινούς πατριώτες. Μόνον τότε μπορούμε να ελπίζουμε σε ανάκαμψη και ανάσταση της Πατρίδος μας. Μόνον έτσι θα μπορέσει και πάλι να μεγαλουργήσει και να γράψει νέες σελίδες δόξης.